

Krajowy raport roczny 2025

SOS WIOSKI
DZIECIĘCE

Szanowni Państwo!

Przekazuję w Państwa ręce raport z działalności Stowarzyszenia SOS Wioski Dziecięce w Polsce za 2025 rok. Był to rok intensywnej pomocy, rozwoju naszej oferty, a także rok jubileuszów – Programy SOS w Ustroniu i Karlinie obchodziły bowiem swoje 20-lecie. To dwie dekady codziennej pracy na rzecz dzieci i rodzin, budowania bezpiecznego środowiska do rozwoju oraz towarzyszenia młodym ludziom w najważniejszych momentach ich życia.

Za nami kolejne 365 dni intensywnych działań i odpowiedzi na rosnące potrzeby dzieci wymagających wsparcia. W ciągu całego 2025 roku z pomocy Programów SOS skorzystało 2451 dzieci i dorosłych, w tym 1663 dzieci i młodzieży. Każda z tych osób to indywidualna historia, potrzeby i wyzwania, na które staramy się odpowiadać kompleksowym wsparciem.

Sytuacja dzieci w pieczy zastępczej w Polsce pozostaje bardzo trudna. Choć liczba mieszkańców naszego kraju maleje, potrzeby wciąż rosną. Na koniec 2025 roku w pieczy zastępczej przebywało 78 300 dzieci i młodych osób – oznacza to, że jedno na sto dzieci wychowuje się poza rodziną biologiczną. W porównaniu z poprzednim rokiem liczba dzieci objętych pieczą zastępczą wzrosła o 1,3%. Jednocześnie z powodu braku miejsc ponad 1900 orzeczeń o umieszczeniu dzieci w pieczy nie zostało wykonanych, a problem ten dotyczył ponad połowy powiatów w Polsce.

Skala potrzeb jest ogromna – w 2025 roku do SOS wpłynęło 718 zgłoszeń dotyczących dzieci wymagających pilnego umieszczenia w pieczy zastępczej, w tym 48 zgłoszeń dotyczących dzieci do 3. roku życia. Ze względu na ograniczoną liczbę dostępnych miejsc możliwe było przyjęcie 61 dzieci. Za każdą z tych liczb kryje się osobna, wyjątkowa historia, niestety często obciążona doświadczeniem przemocy, zaniedbania i traumy. Dzięki całemu systemowi opieki naszego Stowarzyszenia, dodajemy do tych historii wspierające otoczenie, poczucie bezpieczeństwa i nadzieję na szczęśliwe życie – w 2025 roku usamodzielniało się 38 młodych podopiecznych, podejmując pracę, naukę lub rozpoczynając samodzielne życie poza systemem pieczy.

Każde dziecko objęte było indywidualnym Planem Pomocy Dziecku oraz miało dostęp do specjalistycznego wsparcia – psychologicznego, terapeutycznego, pedagogicznego i medycznego. Naszym celem jest nie tylko zapewnienie bezpieczeństwa, ale także stworzenie warunków, w których dzieci mogą rozwijać swoje możliwości i budować swoją przyszłość.

Rok 2025 był również pierwszym pełnym rokiem funkcjonowania nowych, ustawowych standardów ochrony małoletnich. Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce przeprowadziło kompleksową aktualizację procedur, dostosowując je do nowych wymogów prawnych i realiów pracy z dziećmi w pieczy zastępczej oraz programach wsparcia rodziny.

W ubiegłym roku stowarzyszenie kontynuowało również wsparcie dla dzieci w Zimbabwie, Tanzanii i Kamerunie, a także reagowało na potrzeby humanitarne w Strefie Gazy. Nasza pomoc międzynarodowa dotarła do ponad 15 tysięcy osób.

To wszystko nie byłoby możliwe bez zaangażowania naszego zespołu, współpracowników, partnerów oraz darczyńców, którzy każdego dnia pomagają nam odpowiadać na potrzeby dzieci i młodych ludzi. Dzięki wspólnej pracy możemy tworzyć miejsca, w których dzieci otrzymują nie tylko opiekę, ale także szansę na spokojne i bezpieczne dorastanie.

Opisane działania to jedynie część inicjatyw i projektów zrealizowanych w 2025 roku – szczegółowy obraz naszej pracy znajdą Państwo w poniższym raporcie.

Zachęcam serdecznie do lektury.

dr Aleksandra Granada
Dyrektorka Krajowa Stowarzyszenia
SOS Wioski Dziecięce w Polsce

KIM JESTEŚMY	4
SOS W LICZBACH	6
NASZE DZIAŁANIA	7
TY TEŻ MOŻESZ POMÓC	28
WŁADZE STOWARZYSZENIA	31

Zdjęcia zamieszczone w niniejszym raporcie nie są zdjęciami podopiecznych Stowarzyszenia SOS Wioski Dziecięce w Polsce.

SOS WIOSKI
DZIECIĘCE

KIM JESTEŚMY?

Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce w Polsce to organizacja dobroczynna, która opiekuje się opuszczonymi i osieroconymi dziećmi oraz tymi z rodzin z wieloma problemami. Działamy w Polsce od ponad 40 lat i w 2025 r. mieliśmy pod opieką 2 451 polskich dzieci i dorosłych. **Jesteśmy częścią międzynarodowej organizacji SOS Children's Villages**

NASZA WIZJA

Każde dziecko dorasta w rodzinie, otoczone miłością, szacunkiem i poczuciem bezpieczeństwa.

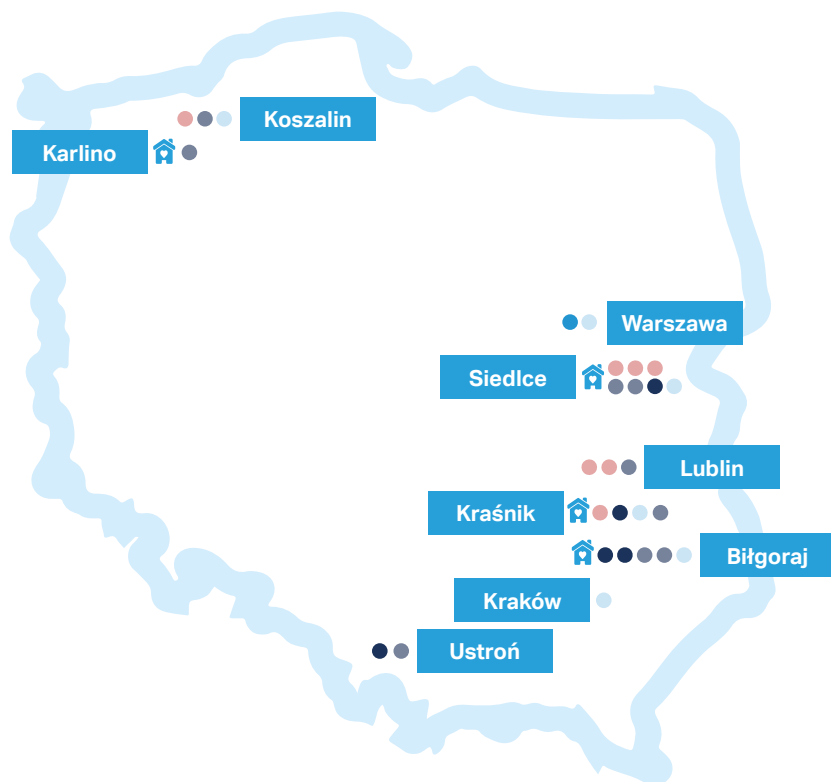
NASZA MISJA

- Tworzymy rodziny dla dzieci, które nie mogą wychowywać się pod opieką swoich rodziców.
- Wspieramy rodziny zmagające się z różnorodnymi wyzwaniami, pomagając im wzmacniać własne zasoby i tworzyć dzieciom bezpieczne warunki do rozwoju.
- Towarzyszymy dzieciom i młodym ludziom w rozwijaniu kompetencji, zdobywaniu wykształcenia oraz kształtowaniu własnej przyszłości.
- Zapewniamy specjalistyczne wsparcie dostosowane do potrzeb dzieci i rodzin.
- Wspieramy realizację praw dziecka oraz prowadzimy działania rzecznicze i edukacyjne na rzecz trwałych zmian społecznych.
- Współtworzymy i wzmacniamy wspólnoty lokalne, aby były miejscem sprzyjającym rozwojowi, bezpieczeństwu i dobrostanowi dzieci oraz rodzin.

NASZA DZIAŁALNOŚĆ

Każde dziecko dorasta w rodzinie, otoczone miłością, szacunkiem i poczuciem bezpieczeństwa.

- 4 Wioski Dziecięce SOS w Biłgoraju, Kraśniku, Siedlcach i Karlinie,
- 2 Młodzieżowe Wspólnoty Mieszkaniowe SOS, 2 Domy Młodzieży SOS oraz 3 Mieszkania treningowe SOS,
- 9 Programów Umacniania Rodziny „SOS Rodzinie”,
- 6 Centrów Specjalistycznych SOS,
- 4 placówki interwencyjne, 1 placówka specjalistyczno-terapeutyczna,
- Biuro Krajowe.

SOS WIOSKI
DZIECIĘCE

SOS W LICZBACH

W ciągu całego 2025 roku:

2451

dzieci i dorosłych

skorzystało z pomocy Programów SOS, w tym **1663** dzieci i młodzieży, z czego **386** w opiece zastępczej i Programach młodzieżowych, a **1277** w Programie Umacniania Rodziny „SOS Rodzinie”.

718

zgłoszeń

do pieczy zastępczej, które wpłynęły przez cały rok do Stowarzyszenia. Z tych wszystkich dzieci udało nam się przyjąć jedynie **61** dzieci.

1073

beneficjentów
z Ukrainy

wsparcie Stowarzyszenia dotarło do **ponad tysiąca** osób – głównie dzieci z ukraińskiej pieczy zastępczej i ich opiekunów – które ze względu na wojnę w Ukrainie zmuszone zostały do opuszczenia swojej ojczyzny. Pomoc koncentrowała się na wsparciu zdrowia psychicznego i psychospołecznego, realizowanego głównie poprzez rozwój flagowego projektu – Centrów Specjalistycznych SOS. Od początku wojny stowarzyszenie pomogło **7708** osobom z Ukrainy, z czego ponad **75%** stanowiły dzieci.

526

rodzin

objętych pomocą programów profilaktycznych. To ponad **1200** dzieci objętych wsparciem Programów Umacniania Rodziny „SOS Rodzinie”.

925

beneficjentów

podczas tysięcy zajęć w Centrach Specjalistycznych SOS ponad **900** dzieci, młodzieży i dorosłych otrzymało profesjonalną, wielowymiarową opiekę specjalistyczną.

59%

rodzin

rodzin opuszczających Program „SOS Rodzinie” staje się w pełni usamodzielnione.

15000

osób

wsparcie projektowe bezpośrednie i pośrednie Stowarzyszenia SOS Wioski Dziecięce w Polsce dotarło łącznie do ponad **15 tysięcy** osób - w tym **11838** dzieci z ok. **2739** gospodarstw domowych - w Zimbabwie, w Kamerunie, w Tanzanii i na Zanzibarze.

NASZE DZIAŁANIA

Rok 2025 – wyzwania systemowe i odpowiedź SOS Wiosek Dziecięcych

DZIECI NIE MOGĄ CZEKAĆ

ZA KAŻDĄ LICZBĄ W TYM RAPORCIE STOI KONKRETNE DZIECKO.

Rok 2025 pokazał, jak bardzo system wsparcia w Polsce jest przeciążony – i jak ogromną rolę odgrywają działania organizacji społecznych.

Polska się kurczy. Wyzwania dzieci – nie

Liczba ludności Polski na koniec 2025 roku spadła do **37,33 mln osób**. W ciągu jednego roku ubyło **ok. 157 tys. mieszkańców**, a liczba urodzeń – **238 tys.** – była jedną z najniższych w powojennej historii kraju.

Malejący udział dzieci w społeczeństwie mógłby sugerować mniejsze potrzeby systemu wsparcia. Rzeczywistość jest jednak inna. Wyzwania dzieci nie maleją – stają się bardziej złożone i długotrwałe.

Mniej dzieci ≠ mniej wyzwań

Kryzysy ekonomiczne, zdrowotne i społeczne sprawiają, że coraz więcej rodzin potrzebuje długofalowej pomocy, a dzieci coraz częściej doświadczają zagrożenia bezpieczeństwa i rozwoju.

RODZINA POD PRESJĄ – GDY WSPARCIE PRZYCHODZI ZA PÓŹNO

Wzrost potrzeb, wydłużenie pomocy

W 2024 roku z pracy asystentów rodziny skorzystało **44 975 rodzin** – o blisko **6 tys. więcej niż rok wcześniej**. Jednocześnie:

średni czas pracy z jedną rodziną wyniósł **31,2 miesiąca**,

asystenci byli zatrudnieni już w **93% gmin**,

38% współprac zakończyło się z powodu braku współpracy ze strony rodziny.

Te dane pokazują, że problemy rodzin nie są chwilowe – są złożone, narastające i wymagają długoterminowego towarzyszenia

Rodziny trafiają do nas często wtedy, gdy kryzys trwa już latami. Im później pojawia się pomoc, tym większe ryzyko, że dziecko zostanie wyjęte z rodziny.

SOS WIOSKI
DZIECIĘCE

PIECZA ZASTĘPCZA W KRYZYSIE

Jedno na sto dzieci poza rodziną

Na koniec 2025 roku w pieczy zastępczej w Polsce przebywało **78 300** dzieci i młodych osób. To oznacza, że jedno na sto dzieci wychowuje się poza rodziną biologiczną. W porównaniu z rokiem poprzednim liczba dzieci objętych pieczą zastępczą **wzrosła o 1,3%**.

60700

dzieci w pieczy rodzinnej

17500

dzieci w pieczy instytucjonalnej

Pomimo prowadzonej od lat polityki deinstytucjonalizacji, **co piąte dziecko** w systemie pieczy zastępczej nadal wychowuje się w placówce instytucjonalnej.

System nie nadąża również za decyzjami sądów. Z powodu braku miejsc ponad 1900 orzeczeń o umieszczeniu dzieci w pieczy nie zostało wykonanych, a problem dotyczył ponad połowy powiatów w Polsce.

Małe dziecko nie potrzebuje instytucji. Potrzebuje jednej bezpiecznej relacji.

Mimo jednoznacznej wiedzy o potrzebach rozwojowych najmłodszych dzieci, w placówkach nadal przebywają niemowlęta.

Na koniec 2025 roku było ich około 100.

ZDROWIE PSYCHICZNE DZIECI – KRYZYS W CIENIU SYSTEMU

Gdy pomoc nie przychodzi na czas

Problemy zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży stały się jednym z najpoważniejszych wyzwań społecznych. Choć system opieki psychiatrycznej został formalnie zreformowany, dostęp do pomocy pozostaje ograniczony, a kolejki do specjalistów – długie. Dzieci trafiające do Programów SOS często mają za sobą wieloletnie doświadczenia przemocy, zaniedbania i traumy.

W odpowiedzi na te wyzwania SOS Wioski Dziecięce w Polsce w 2025 roku prowadziło działania na wielu płaszczyznach.

Różne formy wsparcia – jedna odpowiedź na potrzeby dzieci i rodzin

Każda historia dziecka zaczyna się w rodzinie. Dlatego wsparcie w Programach SOS Wiosek Dziecięcych w Polsce zaczyna się właśnie tam – od codzienności, w której pojawiają się pierwsze trudności, napięcia i kryzysy. Poprzez Programy Umacniania Rodziny „SOS Rodzinie” i dostęp do specjalistycznej pomocy towarzyszymy rodzicom i dzieciom, wzmacniając ich relacje i kompetencje, zanim sytuacja stanie się zagrożeniem dla bezpieczeństwa dziecka. Gdy jednak mimo podjętych działań nie udaje się ochronić dziecka w jego środowisku, zapewniamy natychmiastową pomoc – interwencję i bezpieczny dom w Wiosce SOS. Tam zaczyna się proces odbudowy – krok po kroku, dzień po dniu. W dalszej drodze wspieramy młodych ludzi w usamodzielnianiu, tak aby mogli wejść w dorosłość z poczuciem sprawczości, bezpieczeństwa i realnymi perspektywami na przyszłość.

BEZPIECZNA OPIEKA ZASTĘPCZA – SKALA DZIAŁAŃ STOWARZYSZENIA

Gdy dziecko nie może bezpiecznie pozostać w swojej rodzinie, potrzebuje nie tylko dachu nad głową, lecz przede wszystkim stabilności, troski i dorosłych, którym można zaufać. Odpowiedzią na tę potrzebę jest piecza zastępcza realizowana przez SOS Wioski Dziecięce w modelu rodzinnego domu. W Rodzinach SOS dzieci trafiają do środowiska, które możliwie najpełniej odtwarza codzienność bezpiecznej rodziny – z rytmem dnia, relacjami, stałością i uważną obecnością opiekunów.

W odpowiedzi na narastający kryzys systemu pieczy zastępczej Stowarzyszenia SOS Wioski Dziecięce w Polsce w 2025 roku zapewniało stabilną, długoterminową opiekę 386 dzieciom i młodym osobom przebywającym w pieczy zastępczej typu rodzinnego oraz programach młodzieżowych.

Na koniec 2025 roku piecza zastępcza SOS obejmowała:

- 40 rodzin SOS, w których dzieci wychowują się w warunkach zbliżonych do rodzinnych: 11 w Biłgoraju, 9 w Karlinie, 12 w Kraśniku oraz 8 w Siedlcach
- 4 placówki interwencyjne oraz 1 placówkę specjalistyczno-terapeutyczną, zapewniające natychmiastowe bezpieczeństwo dzieciom w sytuacjach nagłych
- 2 Młodzieżowe Wspólnoty Mieszkańcowskie, 2 Domy Młodzieży SOS oraz 3 mieszkania treningowe, wspierające młodych ludzi w procesie dorastania i usamodzielniania

W 2025 roku:

- średnia liczba dzieci w jednej rodzinie SOS wynosiła 4,8,
- każde dziecko objęte było indywidualnym Planem Pomocy Dziecku oraz dostępem do wsparcia specjalistycznego – psychologicznego, terapeutycznego, pedagogicznego i medycznego.

Jednocześnie do SOS wpłynęło 718 zgłoszeń dotyczących dzieci wymagających pilnego umieszczenia w pieczy zastępczej, w tym 48 zgłoszeń dotyczących dzieci do 3. roku życia. Z uwagi na ograniczoną liczbę dostępnych miejsc możliwe było przyjęcie 61 dzieci, co unaocznia skalę deficytu rodzinnych typów opieki zastępczej w Polsce.

61 przyjętych dzieci to nie miara potrzeb – to miara możliwości.

Każda decyzja o przyjęciu dziecka oznaczała gotowość do zapewnienia mu stabilnej opieki, relacji i długofalowego wsparcia – a nie tylko „miejsca”.

Dane te pokazują skalę odpowiedzialności, jaką każdego dnia podejmują Programy SOS Wiosek Dziecięcych. Potrzeby systemu pieczy zastępczej pozostają bardzo wysokie.

Pieczą zastępczą w Wioskach SOS to jednak znacznie więcej niż zapewnienie miejsca do życia. To codzienna, długofalowa praca nad odbudową poczucia bezpieczeństwa, wzmacnianiem relacji, wsparciem edukacyjnym i emocjonalnym oraz przygotowaniem młodych ludzi do dorosłości. Tam, gdzie jest to możliwe i bezpieczne, równoległe prowadzona jest intensywna współpraca z rodziną pochodzenia, tak aby dziecko mogło wrócić do bliskiego sobie środowiska.

Miniony rok był także czasem zmian i nowych początków. **61 dzieci zostało przyjętych do systemu pieczy zastępczej**, rozpoczynając nowy etap życia pod opieką SOS. Jednocześnie **68 młodych osób zakończyło opiekę**, z czego **38 usamodzielniało się**, podejmując pracę, naukę lub rozpoczynając samodzielne życie poza systemem pieczy.

Szczególną wartością modelu SOS są relacje, które nie kończą się wraz z osiągnięciem pełnoletności. Dla wielu podopiecznych Wioska pozostaje ważnym punktem odniesienia także w dorosłym życiu. Symbolicznym potwierdzeniem tej więzi był zjazd byłych podopiecznych w Siedlcach – spotkanie pełne wzruszeń, wdzięczności i historii pokazujących, że bezpieczny dom może mieć znaczenie na całe życie.

HISTORIE ZMIAN – GDY DZIECKO ZOSTAJE NAPRAWDĘ WYSŁUCHANE

Marek z Biłgoraja

Marek trafił do Rodziny SOS w Biłgoraju jako nastolatek o wyjątkowym potencjale intelektualnym, ale z trudnościami społecznymi wynikającymi ze spektrum autyzmu. Był zdolny i ambitny, jednak tradycyjna szkoła – hałas, presja grupy i nadmiar bodźców – stawiała się dla niego coraz większym obciążeniem.

Choć osiągał bardzo dobre wyniki, standardowy model edukacji przestawał odpowiadać jego potrzebom. Pojawiła się rekomendacja skierowania do młodzieżowego ośrodka socjoterapii. Marek jasno mówił jednak, że chce pozostać w Rodzinie SOS – miejscu dającym mu poczucie bezpieczeństwa – i uczyć się zdalnie.

Dla zespołu była to decyzja wymagająca odwagi. Pojawiały się pytania o ryzyko izolacji społecznej, motywację do nauki i przyszłość chłopca. Zamiast kierować się schematem, postawiono jednak na indywidualne podejście i wsłuchanie się w jego potrzeby.

Rozpoczął się nowy etap współpracy opiekunów, specjalistów i samego Marka. Oprócz nauki zadbałiśmy także o rozwój społeczny – uczestniczył w rajdzie rowerowym, zajęciach szachowych i wydarzeniach integracyjnych. Dzięki temu budował relacje oraz pewność siebie we własnym tempie.

Efekty przerosły oczekiwania. Marek osiąga dziś celujące wyniki z matematyki i fizyki, samodzielnie korzysta z podręczników akademickich i planuje studia na kierunkach ścisłych.

Jego historia pokazuje, że czasem największa zmiana zaczyna się wtedy, gdy dziecko zostaje naprawdę wysłuchane, a dorośli mają odwagę zaufać jego potencjałowi.

DOBRA PRAKTYKA

– WIOSKA SOS W SIEDLCACH. RELACJE, KTÓRE TRWAJĄ

Jedną z największych wartości modelu SOS Wiosek Dziecięcych jest tworzenie miejsc, które pozostają ważne także po osiągnięciu pełnoletności czy opuszczeniu rodziny zastępczej z innych powodów. Wioska SOS w Siedlcach pokazuje, że piecza zastępcza może stać się przestrzenią trwałych relacji, rozwoju i życiowej zmiany.

SOS Wioska Dziecięca w Siedlcach jest jedną z dwóch tego typu w mieście i jedną z trzech w powiecie siedleckim, dysponując lokalnie największą liczbą miejsc. W 2025 roku niemal co tydzień napływały zapytania o możliwość przyjęcia małych dzieci, nastolatków oraz licznych rodzeństw – z Mazowsza i sąsiednich regionów. Pokazuje to skalę potrzeb oraz znaczenie Wioski w regionalnym systemie pieczy zastępczej.

Odpowiedzią było wzmocnianie kilku obszarów działań. Program rozwijał rozwiązania kadrowe, by utrzymać wysoką jakość opieki i stabilne warunki pracy wychowawców. Równolegle wspierało młodzież w usamodzielnianiu oraz przygotowaniu do dorosłego życia.

Ważnym elementem była także praca na rzecz powrotów dzieci do rodzin pochodzenia. Rodzice korzystali ze wsparcia psychologicznego, porad wychowawczych i szkoleń rozwijających kompetencje rodzicielskie. W wielu przypadkach prowadziło to do decyzji umożliwiających dzieciom powrót do domu.

Mocnym potwierdzeniem jakości tej pracy był Zjazd Byłych Podopiecznych Wioski SOS. Dorośli podopieczni wracali do miejsca, które było ich domem, podkreślając znaczenie relacji z wychowawcami i pracownikami Programu SOS.

To właśnie trwałość więzi stanowi sedno tej dobrej praktyki. Wioska SOS w Siedlcach daje dzieciom bezpieczeństwo dziś i oparcie na przyszłość.

PLACÓWKI INTERWENCYJNE – BEZPIECZEŃSTWO W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH

Nie każde dziecko trafiające do systemu wsparcia może od razu zamieszkać w rodzinnej pieczy zastępczej lub placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego. Są sytuacje, w których potrzebna jest natychmiastowa reakcja – szybkie zabezpieczenie dziecka od miejsca przemocy, zaniedbania, poważnego kryzysu rodzinnego lub innego zagrożenia bezpieczeństwa. Właśnie wtedy kluczową rolę odgrywają placówki interwencyjne prowadzone przez SOS Wioski Dziecięce w Polsce.

To miejsca przygotowane na przyjęcie dziecka bez wcześniejszego planowania – często w ciągu kilku godzin od decyzji sądu lub służb. Dla dzieci, które trafiają tam nagle, nierzadko w atmosferze lęku, chaosu i niepewności, placówka staje się pierwszym bezpiecznym przystankiem. Otrzymują tu opiekę, spokój, regularność dnia codziennego oraz wsparcie dorosłych, którzy pomagają im przejść przez najtrudniejszy moment.

W 2025 roku takie działania realizowane były w kilku lokalizacjach Programów SOS Wiosek Dziecięcych. W **Biłgoraju i w Kraśniku** placówki interwencyjne objęły wsparciem po **13 dzieci**, w **Siedlcach** placówka interwencyjna „Przystań” zapewniła opiekę **19 podopiecznym**, natomiast w **Ustroniu** Dom Czasowego Pobytu „Sindbad” stał się czasowym domem dla **24 dzieci**.

Za każdą z tych liczb stoi historia dziecka, które w danym momencie najbardziej potrzebowało bezpieczeństwa i uważnej obecności dorosłych. Zadaniem placówek interwencyjnych jest nie tylko zapewnienie schronienia. To także stabilizacja sytuacji dziecka, diagnoza jego potrzeb zdrowotnych, emocjonalnych i edukacyjnych, organizacja niezbędnej pomocy medycznej oraz przygotowanie do dalszych, bardziej trwałych form wsparcia – powrotu do rodziny, pieczy zastępczej lub specjalistycznej opieki.

W praktyce oznacza to codzienną, intensywną pracę zespołów wychowawców, psychologów, pedagogów i terapeutów. Dzieci otrzymują pomoc w odbudowywaniu poczucia bezpieczeństwa, nadrabianiu zaległości szkolnych, regulowaniu emocji oraz oswajaniu nowej sytuacji. Często po raz pierwszy od długiego czasu mogą doświadczyć spokojnej codzienności opartej na przewidywalności i szacunku.

OD LĘKU DO WŁASNEGO GŁOSU

Ania z Ustronia

Ania miała 13 lat, gdy wraz z dwoma starszymi braćmi trafiła do Domu Czasowego Pobytu „Sindbad” w Ustroniu. Za sobą miała dzieciństwo naznaczone przemocą, zaniedbaniem i ciągłym napięciem. Dom położony wysoko w górach od lat pozostawał w remoncie, brakowało w nim ciepła, stabilności i poczucia bezpieczeństwa. Ania nie miała własnej przestrzeni.

W rodzinie dominował ojciec stosujący przemoc, a mama zmagająca się z problemem alkoholowym. Dziewczynka żyła w podporządkowaniu i lęku. Jej potrzeby pozostawały niezauważone, więc nauczyła się milczeć i wycofywać.

Kiedy trafiła do „Sindbada”, była cicha, nieufna i ostrożna w relacjach. Zespół placówki wiedział, że zmiana musi zacząć się od podstaw: bezpiecznego, przewidywalnego środowiska i stałej obecności wspierających dorosłych.

Stopniowo Ania zaczęła oswajać nowe miejsce. Pojawiły się pierwsze relacje z rówieśnikami, udział we wspólnych aktywnościach i gotowość do mówienia o swoich potrzebach. Z osoby wycofanej stawała się pogodniejszą i pewniejszą siebie nastolatką.

Przełomem było zgłoszenie przemocy, której doświadczała w domu. Był to pierwszy akt sprawczości – nazwanie krzywdy i jasna odmowa powrotu do wcześniejszej sytuacji.

Dzisiaj Ania rozwija zainteresowania, uczestniczy w zajęciach wokalnych i tanecznych, bierze udział w występach. Coraz śmielej mówi o sobie, potrafi stawiać granice i wyrażać własne zdanie.

Historia Ani pokazuje, że największa zmiana zaczyna się od odzyskania głosu i poczucia własnej wartości.

PROGRAMY MŁODZIEŻOWE – WSPARCIE W DRODZE DO SAMODZIELNOŚCI

Usamodzielnianie – pomoc, która nie kończy się w dniu 18. Urodzin

Przejście w dorosłość bez utraty wsparcia

W 2025 roku Stowarzyszenie kontynuowało wsparcie młodych osób opuszczających pieczę zastępczą lub przygotowujących się do samodzielnego życia.

Zrealizowano cztery główne obszary wsparcia:

- orientacja zawodowa – 61 osób,
- kursy i kwalifikacje zawodowe – 42 osoby,
- zajęcia przygotowujące do samodzielności (budżet, mieszkanie, formalności) – 117 osób,
- warsztaty rozwojowe i kompetencyjne – 139 osób.

W 2025 roku:

- 38 młodych osób rozpoczęło samodzielne życie (wzrost o 50% r/r),
- 56% usamodzielniających się podopiecznych opuściło pieczę w sposób stabilny,
- 75% ocenia swoją sytuację życiową jako dobrą lub bardzo dobrą,
- 83% czuje się gotowych lub częściowo gotowych do samodzielności.

Najtrudniejsze nie jest wyjście z pieczy.
Najtrudniejsze jest to, żeby nie zostać z tym samemu.

Osiągnięcie pełnoletności nie oznacza automatycznej gotowości do samodzielnego życia. Dla młodych ludzi wychowujących się w pieczy zastępczej wejście w dorosłość bywa szczególnie wymagające – często bez naturalnego zaplecza rodzinnego, wsparcia finansowego czy osoby, do której można zwrócić się po radę. Dlatego SOS Wioski Dziecięce w Polsce rozwijają programy młodzieżowe, które pomagają bezpiecznie przejść z etapu opieki do etapu niezależności.

Ich celem jest stopniowe przygotowanie młodych ludzi do dorosłości – nauka zarządzania codziennością, odpowiedzialności finansowej, podejmowania decyzji, budowania relacji oraz planowania edukacji i kariery zawodowej. Wsparcie ma charakter praktyczny i długofalowy: obejmuje mieszkanie, towarzyszenie specjalistów, pomoc psychologiczną, mentoring oraz wzmacnianie kompetencji potrzebnych w samodzielnym życiu.

W 2025 roku programy młodzieżowe działały w Lublinie, gdzie funkcjonują Domy Młodzieży SOS, w Koszalinie i w Siedlcach, gdzie działają Młodzieżowe Wspólnoty Mieszkaniowe, a także w Kraśniku, w formie mieszkań treningowych.

Miniony rok był dla wielu młodych osób czasem ważnych życiowych kroków. Podopieczni podejmowali pierwszą pracę, rozpoczynali studia, kontynuowali naukę w szkołach średnich i policealnych oraz zdobywali kwalifikacje zawodowe. Korzystali z kursów prawa jazdy, szkoleń branżowych i praktyk zawodowych, zwiększających ich szanse na rynku pracy.

Ważnym elementem wsparcia była również stabilność mieszkaniowa. Młodzież korzystała z mieszkań treningowych, Programu Opieki Ograniczonej oraz pomocy w uzyskaniu lokali socjalnych lub mieszkań z zasobów samorządowych. Dzięki temu proces usamodzielniania nie oznaczał nagłego „skoku na głęboką wodę”, lecz bezpieczne przechodzenie do kolejnego etapu życia.

Równolegle młodzi ludzie angażowali się społecznie i rozwijali swoje pasje. Uczestniczyli w wolontariacie, działaniach sportowych, projektach międzynarodowych i inicjatywach obywatelskich. Dla części z nich były to pierwsze doświadczenia pokazujące, że mogą nie tylko korzystać ze wsparcia, ale także dawać coś innym.

W 2025 roku proces usamodzielniania objął dziesiątki młodych osób w całej Polsce. Każda z tych historii pokazuje, że samodzielność nie zaczyna się w dniu osiemnastych urodzin. Zaczyna się wcześniej – od relacji, zaufania, konsekwentnego wsparcia i wiary w potencjał młodego człowieka.

OD STRATY DO SAMODZIELNOŚCI

Natalia z Lublina

Natalia trafiła do Programu SOS Wiosek Dziecięcych w Lublinie po śmierci mamy. Brak kontaktu z ojcem sprawił, że bardzo wcześnie musiała zmierzyć się z samotnością i lękiem o przyszłość. Gdy rozpoczęła pobyt w Domu Młodzieży SOS, miała trudności w nauce, brakowało jej systematyczności i wiary w siebie.

Zespół Programu dostrzegł jednak jej potencjał. Natalia korzystała z korepetycji, zajęć dodatkowych i wsparcia wychowawców. Równolegle rozwijała kompetencje społeczne, uczyła się samodzielności oraz zdobywała pierwsze doświadczenia zawodowe. Krok po kroku zaczęła inaczej patrzeć na swoje możliwości.

Efektem kilkuletniej pracy było ukończenie technikum w terminie, zdanie matury oraz egzaminów zawodowych. Natalia podejmowała także pracę, zdobywała kolejne kwalifikacje i oszczędzała środki na start w dorosłość.

We wrześniu 2025 roku opuściła Dom Młodzieży i zamieszkała w wyremontowanym mieszkaniu otrzymanym z zasobów Miasta Lublin. Jednocześnie została objęta dalszym wsparciem w ramach Programu Opieki Ograniczonej.

Dziś rozpoczyna samodzielne życie z poczuciem sprawczości, stabilnością i planem na przyszłość.

Jej historia pokazuje, że długofalowe wsparcie połączone z edukacją i zaufaniem może zamienić kryzys w dobry start w dorosłość.

KRAŚNIK. WSPARCIE W KLUCZOWYM MOMENCIE

Jedna z podopiecznych Programu SOS Wiosek Dziecięcych w Kraśniku przez lata konsekwentnie pracowała na swoją przyszłość. Dobrze się uczyła, ukończyła liceum z wyróżnieniem i wiązała plany z podjęciem studiów. Matura miała być początkiem nowego etapu życia oraz szansą na realizację marzeń o niezależności.

Po ogłoszeniu wyników rekrutacji okazało się jednak, że znalazła się jedynie na liście rezerwowej wymarzonego kierunku. Dla młodej osoby, która włożyła ogromny wysiłek w naukę i budowanie swojej przyszłości, był to silny cios. Pojawiło się rozczarowanie, zwątpienie oraz ryzyko, że zrezygnuje z dalszych starań.

W tym momencie kluczowe okazało się wsparcie zespołu Programów Młodzieżowych oraz opiekunów. Najpierw pomogli jej uporządkować emocje i odzyskać perspektywę, pokazując, że jedna decyzja rekrutacyjna nie przekreśla jej możliwości. Następnie wspólnie przeanalizowano dostępne opcje i przeprowadzono ją przez kolejny proces rekrutacji.

Dzięki tej mobilizacji dziewczyna nie zrezygnowała z marzeń. Została przyjęta na studia stacjonarne na kierunku związanym z pracą w oświacie. Jesienią 2025 roku rozpoczęła nowy etap życia jako studentka mieszkająca w domu akademickim.

Dodatkowym wsparciem okazało się wysokie stypendium socjalne, które zapewniło jej stabilność finansową i możliwość skupienia się na nauce. Zamiast rezygnacji pojawiło się poczucie sprawczości, bezpieczeństwa i przekonanie, że potrafi poradzić sobie z trudnościami.

Ta historia pokazuje, że w procesie usamodzielniania nie zawsze decydują wielkie wydarzenia. Czasem o dalszej drodze życia przesądza obecność kogoś, kto w kluczowym momencie pomoże odzyskać wiarę w siebie i znaleźć kolejne rozwiązanie.

SOS WIOSKI
DZIECIĘCE

UMACNIANIE RODZINY – ABY DZIECKO MOGŁO POZOSTAĆ W DOMU

Wsparcie, które zapobiega rozdzieleniu

W 2025 roku Programy Umacniania Rodziny „SOS Rodzinie” prowadzone przez SOS Wioski Dziecięce w Polsce objęły wsparciem **526 rodzin**, w których wychowywało się **1277 dzieci i młodzieży**. Działania realizowane były w **4 województwach, 14 gminach i 21 lokalizacjach**, w ścisłej współpracy z samorządami i lokalnymi instytucjami.

Wsparcie miało charakter długofalowy i środowiskowy – obejmowało m.in.:

- pracę asystentów rodziny, wychowawców i pracowników socjalnych,
- 14 placówek wsparcia dziennego,
- 7 punktów konsultacyjnych,
- zajęcia edukacyjne, rozwojowe i terapeutyczne dla dzieci,
- grupy wsparcia i warsztaty kompetencji rodzicielskich,
- wspólne wyjazdy wzmacniające relacje rodzinne.

W 2025 roku:

- do programów przyjęto 111 nowych rodzin,
- programy opuściło 137 rodzin,
- 81 rodzin (59%) zakończyło udział jako samodzielne i stabilne.

Dlaczego to działa?

Rodzina nie potrzebuje tylko interwencji. Potrzebuje czasu, relacji i wsparcia dopasowanego do realnych problemów. Praca środowiskowa pozwala zatrzymać dziecko w bezpiecznym otoczeniu – zanim kryzys stanie się nieodwracalny.

PROGRAMY UMACNIANIA RODZINY – PROFILAKTYKA I WZMACNIANIE POTENCJAŁU RODZIN

Najlepszym sposobem ochrony dziecka jest wsparcie jego rodziny odpowiednio wcześniej – zanim trudności przerodzą się w kryzys wymagający rozdzielenia rodziny. Na tym założeniu opierają się Programy Umacniania Rodziny „SOS Rodzinie”, realizowane przez Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce w Polsce. Ich celem jest wzmacnianie kompetencji rodziców, poprawa relacji rodzinnych oraz tworzenie warunków, w których dzieci mogą bezpiecznie rozwijać się we własnym domu.

Programy łączą pracę indywidualną z rodziną, działania środowiskowe oraz wsparcie grupowe dla dzieci i dorosłych. Rodzice otrzymują pomoc w obszarze wychowania, organizacji codzienności, radzenia sobie z kryzysem i budowania stabilnych relacji. Dzieci korzystają z zajęć edukacyjnych, rozwojowych i opiekuńczych, które wzmacniają ich kompetencje społeczne, poczucie sprawczości oraz zainteresowania.

8

Programów
Umocnienia
Rodziny
„SOS Rodzinie”

4

województwa:
zachodniopomor-
skie, mazowieckie,
lubelskie i śląskie

14

gmin

21

lokalizacji

526

rodzin

1277

dzieci i młodzieży

14

placówek wsparcia
dziennego

7

punktów
konsultacyjnych

W 2025 roku Stowarzyszenie prowadziło **8 Programów Umocnienia Rodziny „SOS Rodzinie”**, działających w **czterech województwach: zachodniopomorskim, mazowieckim, lubelskim i śląskim**. Programy były obecne na terenie **14 gmin w 21 lokalizacjach**, tworząc lokalny system wsparcia blisko miejsca zamieszkania rodzin.

W minionym roku pomocą objęto **526 rodzin**, w których wychowywało się **1277 dzieci i młodzieży**. To skala pokazująca, jak duże jest zapotrzebowanie na profilaktyczne, dostępne i długofalowe wsparcie rodzin.

Istotnym elementem działań była infrastruktura codziennej pomocy. W 2025 roku funkcjonowało **14 placówek wsparcia dziennego** oraz **7 punktów konsultacyjnych**, w których dzieci uczestniczyły w zajęciach grupowych, otrzymywały pomoc edukacyjną i rozwijały kompetencje społeczne. Programy wspierały również rozwój pasji i talentów młodych osób poprzez zajęcia sportowe, artystyczne i integracyjne.

Wsparcie rodzin nie ograniczało się do rozmów czy poradnictwa. Oprócz pracy indywidualnej organizowano warsztaty wzmacniające kompetencje rodzicielskie, grupy wsparcia dla opiekunów oraz wspólne wyjazdy rodzinne. To właśnie podczas takich działań możliwe jest intensywniejsze towarzyszenie rodzinie, obserwowanie relacji oraz wzmacnianie pozytywnych wzorców komunikacji między rodzicami i dziećmi.

W odpowiedzi na lokalne potrzeby rozwijano także rozwiązania bardziej specjalistyczne. Przykładem jest **Specjalistyczna Placówka Wsparcia Dziennego w Koszalinie**, gdzie szczególny nacisk położono na indywidualizację pracy z dzieckiem i wspieranie jego rozwoju w duchu podejścia humanistycznego.

Efekty działań były widoczne w codziennym funkcjonowaniu rodzin. W 2025 roku wiele z nich zakończyło udział w Programach dzięki osiągnięciu samodzielności. Rodzice wzmacniali swoje kompetencje wychowawcze, poprawiały się relacje domowe, a dzieci mogły rozwijać się w bardziej stabilnym i bezpiecznym środowisku.

Programy „SOS Rodzinie” rozwijały także współpracę z lokalnymi partnerami – szkołami, przedszkolami, samorządami i organizacjami społecznymi.

Rok 2025 potwierdził, że skuteczna pomoc dziecku często zaczyna się od wsparcia rodzica. Gdy rodzina odzyskuje sprawczość, stabilność i wiarę we własne możliwości, dziecko może bezpiecznie dorastać we własnym domu.

DOBRA PRAKTYKA

– KARLINO. SZKOŁA I PROGRAM SOS – RAZEM DLA DZIECKA

Jednym z cenniejszych doświadczeń Programu Umacniania Rodziny „SOS Rodzinie” w Karlinie jest rozwijana współpraca ze szkołami i przedszkolami z terenu gminy. To przykład działań pokazujących, że skuteczne wspieranie dziecka wymaga współpracy wszystkich dorosłych obecnych w jego codziennym życiu.

W 2025 roku placówki oświatowe coraz częściej zwracały się do zespołu Programu z prośbą o prowadzenie warsztatów dla dzieci i młodzieży. Dotyczyły one praw dziecka, bezpieczeństwa oraz komunikacji interpersonalnej. Uczniowie zdobywali wiedzę o swoich prawach, uczyli się reagowania w trudnych sytuacjach i rozwijali kompetencje społeczne.

Korzyści wykraczały jednak poza pojedyncze zajęcia. Regularny kontakt z nauczycielami i pedagogami pozwalał szybciej dostrzegać trudności dzieci oraz sprawniej reagować na potrzeby rodzin. Szkoły lepiej poznawały możliwości wsparcia oferowane przez Program, a specjaliści mogli trafniej dopasowywać pomoc.

Ważnym elementem były także wizyty klas szkolnych w placówkach wsparcia dziennego. Dzieci objęte Programem mogły pokazać rówieśnikom swoje miejsce, zaprosić ich do wspólnej aktywności i poczuć dumę z przestrzeni, w której spędzają czas.

Dla zespołu był to również sygnał zaufania lokalnej społeczności. Szkoły coraz wyraźniej postrzegały Programy SOS jako partnera w trosce o dobrostan dzieci i rodzin.

Doświadczenia Karlina pokazują, że gdy szkoła, rodzina i organizacja społeczna działają po jednej stronie dziecka, pomoc staje się szybsza, skuteczniejsza i trwalsza.

GDY TALENT POMAGA ODZYSKAĆ PEWNOŚĆ SIEBIE

Michał z Ustronia

Michał trafił do Programu Umacniania Rodziny w Ustroniu jako chłopiec wycofany, ostrożny i pozostający na uboczu grupy. Najczęściej obserwował innych z dystansu, rzadko zabierał głos i unikał sytuacji, w których trzeba było pokazać siebie. Potrzebował czasu, poczucia bezpieczeństwa i przestrzeni bez oceniania.

Taką możliwość przyniosły zajęcia artystyczne realizowane w Programie. W atmosferze spokoju i akceptacji Michał sięgnął po rysunek. Początkowo tworzył proste szkice, lecz z czasem coraz śміielej eksperymentował z kolorem i własnymi pomysłami. Rysowanie stało się dla niego sposobem wyrażania emocji i myśli.

Wraz z rozwojem pasji zaczęła zmieniać się także jego codzienność. Michał chętniej angażował się w życie grupy, częściej inicjował kontakt z rówieśnikami i z większą pewnością mówił o swoich potrzebach.

Ważnym momentem był udział w lokalnym konkursie plastycznym, w którym jego praca została wyróżniona. Dla Michała nie był to tylko sukces artystyczny, ale sygnał, że jego wrażliwość i pomysły mają wartość.

Dziś Michał jest bardziej pewny siebie, aktywny społecznie i gotowy podejmować nowe wyzwania. Jego historia pokazuje, że droga do zmiany czasem zaczyna się od kartki papieru i dorosłych, którzy potrafią dostrzec potencjał ukryty za ciszą.

RZECZNICTWO

– ZMIANA, KTÓRA WYKRACZA POZA JEDNĄ ORGANIZACJĘ

Doświadczenie z pracy z dziećmi jako głos w systemie

Rok 2025 był okresem intensywnych działań rzeczniczych SOS na poziomie krajowym i międzynarodowym. **Organizacja wносиła perspektywę praktyczną do debat dotyczących:**

- deinstytucjonalizacji pieczy zastępczej,
- zdrowia psychicznego dzieci,
- ochrony dzieci przed przemocą,
- sytuacji dzieci cudzoziemskich i uchodźczych,
- usamodzielniania młodych dorosłych.

Przedstawiciele SOS:

- uczestniczyli w pracach parlamentarnych i zespołach ministerialnych,
- brali udział w Forum Deinstytucjonalizacji w Pałacu Prezydenckim,
- współtworzyli wkład do Eurochild Flagship Report,
- współpracowali z instytucjami ONZ, UNICEF i UNHCR,
- angażowali się w dialog z administracją rządową i samorządową.

**Rzecznictwo to inwestycja w to,
by pomoc nie była wyjątkiem,
lecz standardem.**

**Jedna organizacja. Wiele głosów.
Doświadczenie setek dzieci i rodzin
przekładane na zmiany, które mogą
objąć tysiące kolejnych.**

CENTRA SPECJALISTYCZNE – GDY POTRZEBNE JEST WSPARCIE WYKRACZAJĄCE POZA CODZIENNĄ OPIEKĘ

System pomocy SOS Wiosek Dziecięcych opiera się na przekonaniu, że bezpieczeństwo dziecka to nie tylko dach nad głową i codzienna troska. Wiele dzieci oraz rodzin doświadcza trudności emocjonalnych, rozwojowych, edukacyjnych czy traumatycznych przeżyć, które wymagają profesjonalnej, specjalistycznej pomocy. Dlatego ważnym filarem działań Stowarzyszenia są Centra Specjalistyczne SOS – miejsca, w których dzieci, młodzież i dorośli otrzymują wsparcie dopasowane do swoich indywidualnych potrzeb.

W 2025 roku z pomocy Centrów Specjalistycznych SOS w Biłgoraju, Kraśniku, Siedlcach, Krakowie i Laskach skorzystało łącznie 925 beneficjentów, w tym 533 ukraińskich beneficjentów, w tym **282 dzieci – o 34% więcej niż rok wcześniej.**

Nasze Centra są dedykowane podopiecznym pieczy zastępczej, programów profilaktycznych „SOS Rodzinie” i ukraińskim dzieciom i rodzinom ze specjalnymi potrzebami.

Zakres wsparcia obejmował szerokie spektrum potrzeb – od diagnozy i terapii po działania profilaktyczne oraz edukacyjne. **Oferowano m.in.:**

- terapię psychologiczną i psychoterapeutyczną,
- konsultacje psychiatryczne,
- wsparcie pedagogiczne i logopedyczne,
- terapię integracji sensorycznej, terapię ręki i neurologopedię,
- pomoc w kryzysach adaptacyjnych,
- działania ukierunkowane na odbudowę poczucia bezpieczeństwa i stabilności,
- szkolenia, warsztaty i działania profilaktyczne dla dzieci, rodziców oraz profesjonalistów.

Rok 2025 potwierdził rosnące znaczenie tego obszaru działań. Szczególnie widoczny był wzrost zapotrzebowania na pomoc związaną ze zdrowiem psychicznym dzieci i młodzieży – obejmującą trudności emocjonalne, skutki przemocy, kryzysy rozwojowe, zaburzenia lękowe czy konsekwencje doświadczeń wojny i migracji.

Centra Specjalistyczne SOS są miejscami, w których dziecko może zostać wysłuchane, zrozumiane i objęte profesjonalnym wsparciem, a rodzina otrzymuje realną pomoc w odzyskiwaniu równowagi. To właśnie tutaj codzienna troska spotyka się z wiedzą specjalistów – po to, by zmiana była trwała i możliwa.

Dopiero połączenie opieki, wsparcia rodziny i troski o zdrowie psychiczne dziecka daje realną szansę na zmianę. Każde z tych działań osobno to za mało.

Wsparcie dzieci i rodzin z doświadczeniem migracji

Istotnym obszarem działań Centrów Specjalistycznych w 2025 roku było wsparcie dzieci i rodzin z Ukrainy. Z pomocy skorzystało **533 ukraińskich beneficjentów, w tym 282 dzieci – o 34% więcej niż rok wcześniej.**

Pomoc obejmowała m.in.:

- wsparcie psychologiczne dzieci po doświadczeniach wojny i uchodźstwa,
- konsultacje dla opiekunów,
- pomoc w kryzysach adaptacyjnych,
- działania ukierunkowane na odbudowę poczucia bezpieczeństwa i stabilności.

WSPARCIE DZIECI Z DOŚWIADCZENIEM WOJNY I MIGRACJI

W 2025 roku Programy SOS Wiosek Dziecięcych w Polsce odpowiadały także na potrzeby dzieci i rodzin, które doświadczyły wojny, migracji oraz konieczności opuszczenia swojego domu. Takie wsparcie realizowano m.in. w Biłgoraju, Karlinie i Lublinie, gdzie opieką obejmowano dzieci oraz rodziny pochodzące z Ukrainy oraz dwójkę dzieci z Syrii i Jemenu.

Osoby trafiające do Programów nierzadko miały za sobą doświadczenia przemocy, utraty bliskich, nagłej ucieczki, długotrwałego lęku i niepewności jutra. Odpowiedzią SOS Wiosek Dziecięcych było stworzenie bezpiecznej przestrzeni, w której mogły odzyskać poczucie stabilności i stopniowo budować nowe życie. Oprócz schronienia zapewniano pomoc psychologiczną, wsparcie edukacyjne, działania integracyjne oraz towarzyszenie w odnajdywaniu się w nowym środowisku społecznym i kulturowym.

Szczegółne znaczenie miało wzmacnianie codziennego poczucia bezpieczeństwa dzieci – poprzez przewidywalność, stałą obecność dorosłych, możliwość nauki, zabawy i budowania relacji rówieśniczych. W wielu przypadkach to właśnie pierwsze doświadczenie spokoju po okresie zagrożenia stawało się początkiem procesu zdrowienia i odzyskiwania nadziei.

Programy SOS pozostają miejscem pierwszej ochrony również dla dzieci dotkniętych skutkami konfliktów zbrojnych i migracji przymusowej. To wsparcie, które nie kończy się na zapewnieniu schronienia, lecz pomaga odzyskać dzieciństwo oraz poczucie, że przyszłość może znów być bezpieczna.

PROJEKTY MIĘDZYNARODOWE

W 2025 roku Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce w Polsce kontynuowało wsparcie dla dzieci w Zimbabwie, Tanzanii, Zanzibarze i Kamerunie, a także reagowało na potrzeby humanitarne w Strefie Gazy.

W Zimbabwie program wzmacniania rodzin objął ponad **5 tys. osób**, poprawiając dostęp do edukacji oraz wspierając młodzież w zdobywaniu umiejętności. W dystrykcie Shamva zrealizowano m.in. budowę szkolnych sal oraz rehabilitację studni, co poprawiło warunki życia lokalnych społeczności. W Hwedzy przeszkolono pracowników ochrony zdrowia w zakresie wsparcia ofiar przemocy. Wszystko w oparciu o holistyczne, angażujące społeczność podejście mające na celu ochronę najbardziej narażonych dzieci oraz budowania trwałych sieci wsparcia.

Nasze działania w Kamerunie od 2016 roku skupiały się w Duali i obejmowały finansowanie kluczowych elementów tamtejszego programu umacniania rodzin, tj.: projekty mieszkaniowe i usamodzielniające młodzież (SIL, SGH), ośrodek podstawowej opieki zdrowotnej (HPP), centrum szkolenia zawodowego dla młodych dziewcząt (EET), szkołę podstawową i przedszkole (ECD EDU), a także programy reintegracji z rodzinami biologicznymi oraz opieki w rodzinach spokrewnionych. W ramach programów wspieranych przez SOS Polska uczestniczyło 113 podopiecznych.

W Tanzanii zainicjowano projekt „Going Beyond”, wspierający rozwój cyfryzacji wiejskich kas oszczędnościowo-pożyczkowych, co przyczyniło się do poprawy bezpieczeństwa finansowego kobiet i dzieci. Ponadto, SOS Wioski Dziecięce w Polsce wsparły powołanie Rzecznika Praw Dziecka w Zimbabwie.

W ramach wsparcia działań humanitarnych SOS Polska przekazała 60 tys. EUR dla SOS Palestyny, odpowiadając na kryzys w Strefie Gazy przez wielosektorową pomoc, szczególnie w zakresie ochrony dzieci.

JAK DZIAŁA SYSTEM SOS

Jedno dziecko – wiele połączonych form wsparcia

System SOS działa jak naczynia połączone. Dziecko nie trafia do jednego „programu” – trafia do sieci wsparcia, która reaguje na jego potrzeby na różnych etapach życia. Bezpieczna opieka nie zadziała bez wsparcia zdrowia psychicznego. Wsparcie rodziny nie ma sensu bez pracy środowiskowej. Usamodzielnienie nie powiedzie się bez relacji i stabilności. Dopiero połączenie tych elementów daje realną szansę na trwałą zmianę.

JAK PRZYGOTOWUJEMY SIĘ NA ROSNĄCE WYZWANIA

Jakość, bezpieczeństwo i rozwój jako fundament działań SOS

Działania SOS Wiosek Dziecięcych w Polsce w 2025 roku koncentrowały się nie tylko na reagowaniu na bieżące kryzysy dzieci i rodzin, ale również na systematycznym wzmacnianiu jakości, bezpieczeństwa i kompetencji zespołów, tak aby organizacja była gotowa na coraz bardziej złożone wyzwania społeczne i systemowe.

OCHRONA DZIECKA

– STANDARDY W PRAKTYCE, NIE TYLKO NA PAPIERZE

Rok 2025 był pierwszym pełnym rokiem funkcjonowania nowych, ustawowych standardów ochrony małoletnich. Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce, które od 2011 roku posiada własną Politykę Ochrony Dziecka, przeprowadziło kompleksową aktualizację procedur, dostosowując je do nowych wymogów prawnych i realiów pracy z dziećmi w pieczy zastępczej oraz programach wsparcia rodziny.

Analizie i wzmocnieniu poddano m.in.:

- zasady bezpiecznych relacji dorosły–dziecko,
- bezpieczeństwo dzieci w Internecie,
- procedury identyfikowania i zgłaszania podejrzeń krzywdzenia,
- mechanizmy reagowania w sytuacjach zagrożenia dobra dziecka,
- procesy rekrutacyjne i przygotowanie personelu.

Kluczowym wyzwaniem było zapewnienie, by standardy te realnie działały w codziennej praktyce.

SZKOLENIA I ROZWÓJ KOMPETENCJI

– INWESTYCJA W BEZPIECZEŃSTWO DZIECI

W 2025 roku SOS prowadziło systematyczne działania szkoleniowe, wzmacniające kompetencje pracowników, współpracowników i opiekunów:

- 119 specjalistów ze wszystkich programów SOS przeszło centralne, dwudniowe szkolenia z zakresu ochrony dziecka,
- szkoleniem objęto nowozatrudniony personel,
- wzmacniano kompetencje lokalnych zespołów ds. ochrony dziecka,
- zrealizowano dedykowany webinar w języku ukraińskim dla współpracujących ze Stowarzyszeniem rodzin ukraińskich.

Szczególną uwagę poświęcono także dzieciom cudzoziemskim pozbawionym opieki. Przeprowadzono cykl czterech specjalistycznych szkoleń, w których udział wzięło ponad 90 osób, rozwijając kompetencje w zakresie pracy z dziećmi z doświadczeniem migracji, traumy i różnic kulturowych.

ROZWÓJ SPECJALISTÓW – UCZENIE SIĘ NA REALNYCH DOŚWIADCZENIACH

W 2025 roku intensywnie rozwijano grupę zawodową psychologów SOS, którzy:

- regularnie spotykali się online,
- wymieniali doświadczenia oparte na rzeczywistych przypadkach dzieci i rodzin,
- pogłębiali kompetencje w obszarze pracy z traumą rozwojową,
- współpracowali z psychiatrami dzieci i młodzieży,
- uczestniczyli w webinarach dotyczących m.in. samouszkodzeń i zachowań suicydalnych.

Równolegle rozwijano wiedzę całych zespołów programowych – od wzmacnianie kompetencji do pracy z dziećmi po doświadczeniu traumy, po wzmacnianie dobrostanu pracowników i zapobieganie wypaleniu.

NOWE METODY PRACY – ODPOWIEDŹ NA ZŁOŻONE POTRZEBY DZIECI

Stowarzyszenie konsekwentnie rozwija i testuje nowe, sprawdzone podejścia do pracy z dziećmi i rodzinami. W 2025 roku rozpoczęto przygotowania do pilotażu Diadycznej Praktyki Rozwojowej (DDP) – metody skoncentrowanej na relacji dziecko–opiekun, szczególnie skutecznej w pracy z dziećmi po traumach relacyjnych.

Rozwijano również kompetencje w zakresie:

- wsparcia psychospołecznego metodą TeamUp,
- pracy wielospecjalistycznej (psycholog–psychiatra–opiekun),
- indywidualnego planowania pomocy dziecku.

WSPÓŁPRACA Z SAMORZĄDAMI I PARTNERAMI – WSPÓLNA ODPOWIEDZIALNOŚĆ

Istotnym elementem przygotowania na wyzwania była także ścisła współpraca z administracją rządową i samorządową. W 2025 r. Stowarzyszenie zorganizowało ogólnopolskie spotkanie z przedstawicielami władz publicznych, prezentując:

- wyniki badań i doświadczenia z pracy z dziećmi i rodzinami,
- politykę ochrony dziecka,
- rekomendacje dotyczące rozwoju lokalnych usług społecznych.

Dzięki temu doświadczenie pracy „blisko dziecka” przekładane jest na lepsze rozwiązania systemowe.

**Bezpieczne dzieci potrzebują nie tylko dobrych programów,
ale dobrze przygotowanych ludzi i systemów, które uczą się
cały czas.**

SOS WIOSKI
DZIECIĘCE

TY TEŻ MOŻESZ POMÓC

Każde dziecko zasługuje na szczęśliwe dzieciństwo, bezpieczeństwo i szansę na dobrą przyszłość. **Dzięki Tobie może stać się to rzeczywistością.**

POZNAJ MOŻLIWOŚCI WSPARCIA STOWARZYSZENIA:

PRZEKAŻ DAROWIZNĘ

Każda kwota: 40, 60 czy 150 zł, ma ogromne znaczenie. To konkretna pomoc: ciepły posiłek, wsparcie edukacyjne, spokojny sen bez lęku o jutro.

Numer konta: **07 1240 6247 1111 0000 4975 0683**

Numer BLIK: **+48 731 403 403**

ZOSTAŃ DARCYŃCĄ REGULARNYM

Twoje comiesięczne wsparcie to coś więcej niż pomoc finansowa. To stabilność, którą dzieci odczuwają każdego dnia. To pewność, że ktoś o nich pamięta i stoi po ich stronie.

Dowiedz się więcej, skanując kod QR: →

PRZEKAŻ 1,5% PODATKU

To prosty gest, który nic Cię nie kosztuje, a dla nas oznacza realne możliwości działania przez cały rok. Razem możemy zrobić znacznie więcej.

KRS: **0000 056 901**

ZAANGAŻUJ SWOJĄ FIRMĘ

Biznes ma moc zmieniania świata. Jeśli prowadzisz firmę lub pracujesz w organizacji, która chce mieć realny wpływ na codzienność naszych podopiecznych, zapraszamy do współpracy. Stwórzmy razem działania, które naprawdę zmieniają życie dzieci – na zawsze, nie tylko na chwilę.

Kontakt: **aleksandra.rysiewska@sos-wd.org**

”

Ponad 14 lat temu zdecydowałam się na współpracę, kierując się misją organizacji, a prawdziwe przekonanie o jej wyjątkowości przyszło po osobistym spotkaniu z SOS Wioską Dziecięcą w Kraśniku, gdzie zobaczyłam zaangażowanie całej społeczności. Od tego czasu ze wzruszeniem obserwuję rozwój dzieci, a autentyczna troska i codzienna praca osób związanych z SOS Wioskami Dziecięcymi nadają tej współpracy głęboki sens.

- Anna Rudnicka-Sipayłło, Advanced PR

”

Nasza wieloletnia współpraca ze Stowarzyszeniem przy projektach edukacyjnych dla dzieci opiera się na zaufaniu do jego tradycji i profesjonalizmu. Dlatego w tym roku zaangażowaliśmy się także w sfinansowanie wyposażenia sali integracji sensorycznej oraz Sali Doświadczania Świata w Centrum Specjalistycznym SOS, wspierając tworzenie przestrzeni sprzyjających rozwojowi dzieci.

- Bank Pekao S.A.

”

Jako organizacja, która każdego dnia pracuje na zaufanie swoich klientów, doskonale rozumiemy, że bezpieczeństwo to fundament spokojnego życia. To wartość, która jest szczególnie istotna tam, gdzie chodzi o dzieci.

Dlatego wsparcie SOS Wiosek Dziecięcych jest dla nas czymś więcej niż działaniem społecznym. To naturalne przedłużenie naszej misji. Dokładamy swoją cegiełkę do budowania środowiska, w którym każde dziecko może czuć się bezpiecznie, rozwijać swoje możliwości i patrzeć w przyszłość z nadzieją.

Wiemy, że nie każde dziecko ma równe szanse na stabilny start – i właśnie dlatego chcemy być częścią zmiany.

- Anna Dudzińska, Phinance

WSPÓŁPRACA Z FIRMAMI

Wśród partnerów biznesowych wspierających Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce w Polsce są firmy i fundacje, bez których realizacja naszej misji byłaby niemożliwa, w tym:

Darowizny i sponsoring:

Dr. Oetker Polska, PEPCO, Action, Klepierre, Allianz, CEWE, BorgWarner, Bank Pekao S.A., JPMorgan Chase&Co, Wydawnictwo Ilustris, RHG RADISSON, Budecon, Artgeist, EOS, Fanimani, Fiberhost, Killgerm, Kraftverkehr Nagel, Compensa, Vaillant, Cloud Technologies, OVB, Societe Generale, Hochtief, Credit Agricole, Arche Hotel Krakowska, Boehringer, UPM Finlandia, DLL, Savills, Henkel, WODBUD, Aliplast, Signal Group, Chris Turystyka i Rekreacja, Grupa ENERGA S.A, Baselinker, Lisek App, Farutex/Bidfood, Phinance, Auchan, Creepy Jar, DRD, Maszyny Polskie, Agrosec, Moya Matcha, Pharmazone, Afriso, PZU Zdrowie, Sales Manago, Telewizja POLSAT SPORT, Allen Overy Shermann, Digital Virgo, DR Irena Eris, Netformers, Tauri, Work and Fun, Amundi, Grukuma Travel Solutions, Fiserv

Fundacje i Stowarzyszenia:

Kulczyk Foundation, Fundacja In Spe, Fundacja PGNiG, Fundacja Santander Bank Polska S.A., Fundacja PKO BP, Benevity, Fundacja CAFA, , Fundacja PBI, Fundacja Warbud – Warto Pomagać, Fundacja LPP, Fundacja Castorama, Fundacja Donateo, Fundacja Auchan, Fundacja Orange, DWF Foundation

Eventy:

Warsztaty Technologiczne z Mastercard, Warsztaty Malarskie z Krzysztof Kawałowski, Warsztaty kulinarne z firmą Farutex, Warsztaty z Fundacją Orange w FabLab, warsztaty z edukacji finansowej z firmą EOS, dwa śniadania filantropijne Hotel Bristol, Hotel Sofitel, konferencja przed Turniejem piłki Nożnej hotel Sofitel, spotkanie noworoczne Hotel Bristol, Targi Ślubne na Stadionie Narodowym; Warsaw Motorcycle Show, koncert charytatywny Rock N' Aid, Bieg na szczyt Rondo 1, Wydawnictwo Ilustris/ sklep z kartkami świątecznymi, PKO bieg charytatywny

Dary rzeczowe:

OSHEE, LUSH, Henkel, Amazon, Willisch, Baselinker, Cloud Technologies, DR Irena Eris, Farutex, Fun Floor, Jysk, Mumla, OBI, Phinance, Wilo, Geberit, McDonald, Pekao, Borg Warner, Dr. Oetker, Aliplast, Hotel Bristol, Allen Overy Shermann, Action, LUBA, Vaillant, CEWE, Arche Hotel Krakowska, Parker, Ecol, Altavia, Miele, Radisson, Netcompany, Lisek App, Ekspert Kosmetyczny, Prografix, Pepco, OVB, Ferrero

Z całego serca dziękujemy za Wasze wsparcie – bez niego zasięg naszej pomocy byłby znacznie mniejszy. Dzięki Wam tysiące dzieci żyje lepszym dzieciństwem!

Firmy chętne do wspierania SOS Wiosek Dziecięcych zapraszamy do kontaktu: firmy@sos-wd.org lub aleksandra.rysiewska@sos-wd.org

Zgodnie z Ustawą o Rachunkowości (art.53 ust.1) sprawozdanie finansowe Stowarzyszenia SOS Wioski Dziecięce w Polsce za rok 2025 zostanie opublikowane po zatwierdzeniu przez organ zatwierdzający – Walne Zebranie Członków do dnia 30 czerwca br. Sprawozdanie finansowe Stowarzyszenia podlega co roku badaniu niezależnego biegłego rewidenta.

WŁADZE STOWARZYSZENIA

WŁADZE STOWARZYSZENIA - ZARZĄD:

Zenon Decyk
Prezes Zarządu

Michał Maciąg
Wiceprezes Zarządu

Barbara Grasińska-Ciereszko
Członek Zarządu

Ludwik Zboch
Członek Zarządu

Joanna Karczevska
Członek Zarządu

Justyna Syga
Członek Zarządu

Paweł Jednacz
Członek Zarządu

Na dzień publikacji Raportu Rocznego w rejestrze KRS jako Prezes Zarządu figuruje śp. Zenon Decyk. Dane ujawnione w KRS nie zostały jeszcze zaktualizowane. Aktualizacja wpisu jest w toku w związku ze śmiercią Prezesa Zarządu, która nastąpiła 9 czerwca 2026r.

Wszyscy członkowie Zarządu Stowarzyszenia pełnią swoje funkcje Pro publico bono.

Stowarzyszenie SOS Wioski Dziecięce w Polsce
ul. Niedźwiedzia 39, 02-737 Warszawa

tel. 22 622 16 72
email: info@sos-wd.org
KRS 0000 056 901

Numer konta
07 1240 6247 1111 0000 4975 0683

Jesteśmy organizacją pożytku publicznego

www.wioskisos.org